

care intră Domnul în Ierusalim a fost prorocit de Isaia și exprimă două lucruri, în aceeași măsură slăvite: primul, că Iisus din Nazaret este Mesia cel prorocit și al doilea, că Mesia este Creatorul lumii, deoarece mânzul neîmblânzit s-a supus fără împotrivire și s-a lăsat încălecat de Hristos. Nu în zadar în Evanghelie se vorbește că Hristos a venit pe un „asin tânăr”, sau „mânzul asinei, fiul celei de sub jug”, amănunt care arată că asinul nu era îmblânzit, petrecând încă lângă mama sa. Măgărușul, animalul cel

mai încăpăținat și mai nesupus, simbolizează de fapt omenirea răzvrătită care se va întoarce la Hristos și se va supune iubirii Lui.

Lecția sărbătorii de azi este simplă: nu vă bucurați când lumea vă slăvește, căci prin osanale și-a început Hristos drumul spre cruce și nu vă întristați prea tare când lumea vă hulește, căci Hristos a înviat.

Binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului...

Sursa: antiparenting.ro

PROGRAMUL LITURGIC

Luni 13 aprilie	18:00	Sfânta și Marea Luni (Denie)
Martți 14 aprilie	18:00	Sfânta și Marea Martți (Denie)
Miercuri 15 aprilie	18:00	Sfânta și Marea Miercuri (Denie)
Joi 16 aprilie	08:00 18:00	Sfânta Liturghie a Sf. Vasile cel Mare Denia celor 12 Evanghelii
Vineri 17 aprilie	08:00 18:00	Ceasurile și scoaterea Sfântului Epitaf Denia Prohodului Domnului
Sâmbătă 18 aprilie	08:00 23:00	Sfânta Liturghie a Sf. Vasile cel Mare → Sfânta și Marea Sâmbătă Învierea Domnului
Duminică 19 aprilie	12:00	Vecernia Învierii (Sfintele Paști) → A doua Înviere

*Slujbele se transmit **ÎN DIRECT** prin intermediul site-ului nostru: sfantul-ilie.ro

Pentru versiunea digitală și extinsă a buletinului abonați-vă pe sfantul-ilie.ro.
Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală



BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Fără voia lui Dumnezeu nici nu ne îmbolnăvim, nici nu murim.”

– Sfântul Iosif Isihastul

Nr. 334 / 12 aprilie 2020



CUVINTE ALE SFÂNTULUI CALINIC (TESTAMENT)

SCRISE DE ARHIMANDRIT, A. BALDOVIN,
LA 15 SEPTEMBRIE 1960

În numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

Eu smeritul Arhiereu Calinic, Episcop al Rîmnicului Nou-Severin, fiind de 65 ani și tot cam bolnav, neștiindu-mi sfârșitul, după cuvântul Domnului: că nu știți când va veni furul, ziua sau noaptea, privegheați.

Am făcut această însemnare a fi știut tuturor, că eu, de când m-am călugărit în Sfânta Mănăstire Cernica, anul 1808 noiembrie 12, în toată viața mea nu m-am îngrijit a aduna argint sau aur, sau haine de prisos, nici pentru pomenire după moarte am strâns bani, ca să păzesc curată sărăcia călugărească ce am făgăduit lui Dumnezeu. Iar câte venituri ce am avut le-am încredințat la ale mele trebuințe și

SFÂNTUL CALINIC

1787 – 11 APRILIE 1868

SFÂNTA MÂNĂSTIRE CERNICA

ale casei, când eram în Mănăstire, la ale Mănăstirei, cât și în Episcopie asemenea. Și la frații lui Hristos nimeni să nu caute vreo bogăție, după moartea mea, sau să apuce pe cei ce mi-au slujit pentru dragostea lui Hristos spre a le cere vreun avut al meu, că se vor osteni în zadar și vor fi și sub a noastră nebinecuvântare sau blestem.

Calinic Rîmnici

Aceasta s-a scris de mine nevrednicul și mult-păcătosul ucenic al Prea Sfinției sale.

Arhimandrit, A. Baldovin



PLÂNGEREA SMERITULUI CALINIC IEROMONAH, STAREȚUL CERNICĂI

Știu începutul meu că are sfârșit, și eu viețuiesc ca un fără de sfârșit.

Având mintea mea înalt-cugetătoare și viața-mi merge spre scurtare.

Ziua, noaptea, cugetând cele deșarte, și eu m-am apropiat de moarte.

Cu cât văd că se apropie moartea de mine,

Cu atât mă silesc a o scoate din pomenire.

Că dacă nu este cu puțință a scăpa de moarte cu lucrul,

Eu mă silesc a scăpa de ea cu gândul.

(Oh și vai cum m-am împietrit!)

În fieștecare zi petrecând frații la mormânt, și nimic nu m-am umilit.

Nici cu inima suspinând, să plec ochii la pământ.

Să mă uit în mormânt, să văd podoaba mea strălucind.

În oase înșirate, pline de putoare și de viermi mâncate.

O, nu-mi strigă și mormântul către mine zicând:

Aicea vei să te sălășluiești și tu mâine.

Abate-te spre mine măcar astăzi scoțându-ți mintea din lume.

Ca nu fără de veste să dea moartea peste tine.

Că pe lume câți o au iubit,

Goi i-a trimis în mormânt.

Râzând și batjocorind pe cele ce aicea le-au agonisit.

Iar nu în Dumnezeu s-au îmbogățit;

Ci vecinica muncă o au moștenit în tartarul cel nesfârșit;

Vai, vai, de a mea ticăloșie, cum nu-mi viu întru simțire!

Să plâng cu neconținere, veșnica mea osândire.

Sursa: **Carte de rugăciuni. Ofrandă Sfântului Calinic**, Editura PRAXIS a Arhiepiscopiei Râmnicului, 2015

PĂRINTELE SAVATIE BAȘTOVOI

OSANA!

Intrarea Domnului în Ierusalim, denumită în popor Florii pentru că în această zi ne împodobim cu flori și ramuri înverzite, este, de fapt, cea mai dramatică dintre sărbătorile Bisericii. Dramatismul acestei sărbători pline de flori reiese din contrastul celor întâmpalte: mulțimea îl aclamă pe Cel ce merge la moarte, fără să știe că tot ea îl va condamna.

Este cutremurătoare răstignirea, dar în cazul ei totul e clar. Floriile însă ating cota absolută a dramatismului tocmai pentru confuzia pe care o prezintă: mulțimea scandează osanale cu aceeași frenezie cu care mâine va striga: „răstignește-L!”

Astăzi este începutul patimilor Mântuitorului nostru. El merge la moarte pe un drum de flori și copiii îi strigă salutul convenit doar

împăratului: „Osana!” Lumea își așterne cămășile în calea Celui ce vine în numele Domnului și Îl numește „binecuvântat”. Hristos merge la moarte. Nimeni din mulțime nu știe despre asta, toți cred că Împăratul a venit să strângă oaste pentru a-i bate pe romani. Ei cunosc prorociile și știu că Fiul lui David îi va înfrânge pe dușmanii Săi și îi va pune așternut picioarelor Sale, dar nu știu că această înfrângere nu este una a sabiei, ci una a iubirii.

Evreii cred că Hristos a venit să-i elibereze de romani, de aceea entuziasmul lor nu are margini. Ei aleargă la drum să-L vadă pe izbăvitorul lor, îi aștern ramuri de finic la picioare ca unui învingător. Cei care nu au apucat să rupă ramuri își scot cămășile și le aștern pe cale. Curioșii exaltați se suie pe acoperișuri, în copaci, pe ziduri pentru a-L vedea măcar cu un ochi pe Iisus. Este singura dată când Hristos este aclamat de mulțime. Nu există niciun murmur de împotrivire, toți sunt extaziați de admirație. La fel de extaziați și de uniți ca atunci când îl vor condamna mâine, în fața lui Pilat, strigând: „Răstignește-L!” S-ar părea că, în gura mulțimii, „osana” și „răstignește-L” sunt sinonime.

Hristos intră în Ierusalim călare pe un măgăruș, nu pe un cal alb. S-ar părea că acesta este un gest de umilire, dar nu. Lucrurile stau tocmai invers. „Mânzul” asinei pe